

का° [२.७.२०.] शेषं मूलेषूपसिंचत्यदित्यै व्युन्दनमितीति ॥ हे प्रोक्षणशेषो-
दक त्वमदित्यै अदित्या भूम्याः व्युन्दनमसि विशेषेण ल्लेदनमसि ॥ का° [२.७.२१.]
वर्हिर्विस्रष्टस्य पुरस्तात्प्रस्तरग्रहणं विष्णोरितीति । हे प्रस्तर दर्भमुष्टित्वं त्वं
विष्णोर्यज्ञस्य स्तुपोऽसि । द्यै स्तयै शब्दसंघातयोः । औणादिको दुपप्रत्ययः ।
दर्भसंघातत्रपत्वात्केशसंघातत्रपा शिखिव भवसि ॥ का° [२.७.२२.] वेदिष्ठं स्तृणा-
त्यूर्णम्रदसमितीति । हे वेदे त्वां स्तृणामि वर्हिषा हृदयामि । किम्भूतां त्वाम् ।
ऊर्णम्रदसमूर्णमिव मृदुतरामतिशयेन मृदुर्भदीयसी ईयलोपशब्दान्दसः (२.) । यथा
प्रभोरूपवेष्टुं भूमिः कम्बलादिनाहायते काठिन्याभावाय तथा दर्भैराहादिता वे-
दिर्मृदुः स्यात् । पुनः किम्भूतां त्वां देवेभ्यः स्वासस्थां देवोपकाराय सुखेनासितुं
स्थानभूतां । सुखेन अस्तिनासनेन स्थीयते यस्यां सा स्वासस्था त्वाम् । का° (२ a.)
स्कन्नमभिमृशति भुवपतये स्वाहेति ॥ एतन्मन्त्रत्रयस्यात्रोत्कर्षः । भुवपत्यादयस्त्र-
योऽग्नेर्भ्रातरः । स्वाहाशब्दो निपातो देवान्प्रतिदानवाची स्वाहाकारं च वष-
ट्कारं च देवा उपजीवन्तीति श्रुतेः । हविर्ग्रहणकाले परिधिभ्यो वर्हिर्यद्वविः स्क-
न्नं तद्वुवपत्यादिभ्योऽग्नेर्भ्रातृभ्यो दत्तमिति मन्त्रार्थः । पुराग्नेर्भ्रातरो वषट्कारभयाद्रूमिं
प्राविशंस्तद्वुःखेनाग्निरपि पलाय्योदके प्राविशत्ततो देवैरानीय स्वाधिकारि स्थाप्य-
मान एवमवदद्यदेतैर्मन्त्रातृभिर्मा परिधत्तैषां च यज्ञभागः कल्पतामिति । ततस्ते-
ऽग्नेर्भ्रातरः परिधयो जातास्तेषां च स्कन्नं हविर्भागः कृत इति कथा (३.) [१.३.
३.१३-१६.] ॥ २ ॥

a. गन्धर्वस्त्वा विश्वावसुः परिदधातु विश्वस्यारिद्यै यज्ञमानस्य परिधिर-
स्यग्निरिड ईडितः ।

b. इन्द्रस्य बाहुर्गसि दक्षिणो वि° - - °डितः ।

c. मित्रावरुणौ वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा विश्वस्यारिद्यै यज्ञमा-
नस्य परिधिरस्यग्निरिड ईडितः ॥ ३ ॥

का° [२.८.१.] परिधीन्परिदधाति मध्यमदक्षिणोत्तरान्गन्धर्व इति प्रतिमन्त्रमि-
ति ॥ आदौ पश्चात् । हे परिधे विश्वावसुनामा गन्धर्वः त्वां परिदधातु आहवनी-